

**20 ÉVES A
(2002-2022)**

HARANG-SZÓ

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XIX. évfolyam, 1. (67.) szám, 2022. Húsvét

**„ISTEN MENTSÉN, URAM! ILYESMI
NEM TÖRTÉNHEK VELED.”** (Mt 16, 22)

Mennyire távol van az ember sokszor Istentől, és mégis milyen közel kerülhet hozzá. Sokszor tapasztaljuk, hogy az ember gondolkodása, tervei felfoghatatlan messzeségbe helyezkednek el Isten terveihez, akaratahoz viszonyítva. Azután mégis rádöbbenünk, hogy bizony Istennek volt igaza, jót akart nekünk.

Van egy Péterünk, akit Jézus meghívott tanítványai közé, egy Péter, aki első pillanattól kezdve tiltakozik Jézus szándéka ellen. Amikor Jézus meglátta Pétert a Genezáreti tó mellett, amint mosta a hálót, beszállt a bárkája, és azt mondta neki: „Evez a mélyre!” (Lk 5,4), de Péter elkeseredetten, tiltakozóan válaszolja, hogy egész éjszaka fáradoztak és nem fogtak semmit.

A reménytelenség szavai hangzanak az ajkáról. Találkozunk itt is az emberi szemlélettel, de megtapasztaljuk Isten csodatevő hatalmát, amely felülír minden csüggedtséget, és új horizont nyílik meg szemünk előtt, hisz oly sok halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Mennyire meg tudja változtatni Isten az ember reménytelen életét. Az ürességből átvezet a teljességbe, a nincstelenségből a bőségbe, a bűnből a kegyelembe, a halálból az életre.

Ez a Péter jött rá ezek után arra, hogy milyen bőséges Isten kegyelme és kijelenti: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” (Lk 5,8). De Péteré az igazi vallomás, amikor Jézus megkérdezi az apostoloktól, hogy kinek tartják az emberek az Emberfiát? „Te vagy a Krisztus, az élő

Isten Fia.” (Mt 16,16). Jézus pedig máris megjutalmazza, és egyben a legnehezebb feladatot bíz rá, hogy támasza és reménye legyen azoknak, akik földi életükben erőt akarnak meríteni, és el akarnak jutni az üdvösségre: „Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat...” (Mt 16,18).

A lelkes Péter miután kimondja Jézus Messiási mivoltát, ismét elbizonytalanodik, mint általában az ember, amikor hallja azt Jézustól, hogy ennek a Messiásnak szenvednie kell, meg kell halnia, de harmadnapra föl kell támadnia: „Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled.” (Mt 16, 22).

Mi emberek tudunk örülni a jónak és oly nehezen tudjuk elfogadni Isten akaratát, amikor az nem egészen egyezik a mi elképzeléseinkkel, amikor kudarcént, szenvedésként, csalódásként éljük meg életünk történéseit, pedig ezek jelentik az újjászületést, az újrakezdést, a feltámadást.

Isten újra és újra felnyitja a szemünket, hogy megértsük akaratát, mely szerint új életre hívott meg bennünket, és hogy a földi szenvedéseinken keresztül haladunk a dicsőséges feltámadás, az igazi élet felé. Péterék is csak emberek voltak, emberi módon gondolkodtak, és Jézus ezt tudta. Éppen ezért miután megjövendöli saját szenvedését, halálát és feltámadását, fogja Pétert, Jakabot és Jánost és felviszi őket a Tábor-hegyre, hogy konkrétan megmutassa nekik Isten dicsőségét. És az a Péter, aki kimondta: „Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet meg” (Mt 16, 22), látszólag megtapasztal valami istenit, benéz a Mennysorság ablakán, elfelejtve szenvedést, bánatot, halált, kudarcot, és kijelenti: „Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17,4).

Aztán gyorsan elfelejti, amit a hegyen átélt Mózes, Illés jelenlétében, és visszatér az ember, mert Péter is ember, mint ahogy mi is azok vagyunk és mintha nem tudná, hogy megéri-e küzdeni az üdvösségért, megkérdezi a Mestertől: „Uram! Hányszor vétkezhet ellenem a testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” (Mt 18,21). Ilyen olcsó lenne a Mennyország, vagy Krisztus keresztdozata?

Jézus nagyon szereti az embert, ahogy szerette tanítványait is és szeretete jeleként megmossa tanítványai lábát, de ez a mi Péterünk tiltakozik: „Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!” (Jn 13,8). Mert ilyen az ember, ilyenek vagyunk mi Péterek...

Péter is nagyon szerette Jézust, de nem mindig értette meg, mert az ember nem mindig érti meg Isten gondolatait. Szeretete jelül Péter garanciát

vállal, hogy kitart Jézus mellett: „Még ha meg is kell veled együtt halnom, akkor sem tagadlak meg téged” (Mt 26,35). Majd menni akar Jézussal, de Jézus elmondja, hogy oda most nem jöhet, de követni fogja...: „Az életemet is odaadnám érted” (Jn 13, 37) – mondja Péter. Hányszor mondja ugyanezt az ember. Majd megszólal a kakas. Pedig Péter azt hitte, hogy ez sem történhet meg.

Ez a Péter mégis hátrahagy mindent Húsvét reggelén, és mintha mégis ragadt volna rá valami abból, amit Jézustól tanult; bizakodóan, futva indul az üres sír felé. Mert ilyen a Péter: tiltakozik, elesik, megvall, megtagad, szeret, fél, de mindig ott van a szívében a remény, az új élet reménye, a Mester által meghirdetett isteni ország teljességének lehetősége, az örökké tartó Tábor-hegyi élmény valósága.

A keresztény ember esetében is Húsvét ünnepén az öröm könnyei átfolynak azon a hamun, amit hamvazószerdán magára hintett. Ezt a hamut lemossa rólunk Krisztus fényességes diadala a halál felett, amely diadal lemos az emberi nemről minden áldozatot, szenvedést, halandóságot.

Topsi Bálint plébános

KERESZTÉNY LOKÁLPATRIOTIZMUS

„Ha nem szereted embertársadat, akit látsz, hogyan szeretheted Istent, akit nem látsz?

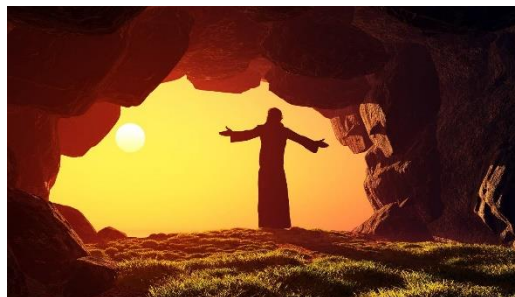
(1Jn 4,7-5,21)

A jóság otthon kezdődik. A kereszténység lokálpatrióta. Nem azt jelenti, hogy csak a közvetlen környezetére gondol. Bizonyosság erre a missziók hatalmas műve. De nem lehet messze földön hirdetni valamit, amit közvetlen környezetünkben nem gyakorlunk. Általában: a szavaink csak akkor lehetnek hitelesek, ha azok szerint élünk is.

Ezért fontosak a közösségi intézmények, a kisebb csoportok, a helyi kezdeményezések. Ezért fontos egy helyi újság. A Harang-Szó. Ahogyan a templomi harangszó messze elhallatszik, olykor a városon kívülre is, úgy viszi el a gondolatokat egy egyszerű kivitelű kis sajtótermék távolabbi otthonokba. Jól esik kézbe venni, bogarászni az adatokban, elolvasni egy-egy cikket. A szerkesztők olykor felidéznek számunkra rég tanult vagy hallott verseket, imákat, s ez valami melegséggel tölt el. Mint amikor egy ismerőssel találkozol az utcán. „Rád köszön” egy vers, amelyet szerettél, amelyet annak idején elmondtatok az iskolában, vagy a hittanon. Nekem egyik kedvencem „A jó cimborá balladája”:

*Nagy mester volt a mi cimboránk,
Nem kezdte ki gúny és nevetség;
Bolond a csöcselék, ha azt hiszi,
Hogy végre most megölte testét.
Én láttam őt még lépes mézet enni,
Mióta fölszegezték. (Ezra Pound)*

Most, Nagyböjtben, ez különösen aktuális. A vers az egyszerű emberek Krisztus-képét mutatja, aki annak idején megfogta az apostolokat is. A Mester, a maga közvetlenségével, érthető példabeszédeivel, lefegyverző szelídségével. Könnyű volt nekik! Látták a Feltámadottat.

De Jézus éppen a feltámadása után mondta Tamás apostolnak: „Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek”. Aki lát és azért hisz, az már tud... Nekünk nem a tudás bizonyossága, hanem a hit

alapján kell életünket Krisztusra építeni. Kis közösségeinkben azonban fontos a megtapasztalása a magatartásnak. Csakis úgy tudjuk terjeszteni az Örömhírt.

Az elmúlt esztendő minden baja ellenére nagy örömet tartogatott számunkra: az Eucharisztikus kongresszust. A Jóisten a magyar szervezőkkel volt. Ragyogó idő, - talán túlságosan is ragyogó-, hatalmas tömeg, imponáló rendezettség. Aki képernyőn látta, arra is hatott. Hát még, aki jelen volt. Ferenc pápa szívét mindenesetre megnyerte a budapesti találkozó... Pedig korábban kicsit talán másként gondolkodott a magyarokról. Igen, a személyes megtapasztalás nagyon fontos.

Láttam képeket a cigány-pasztoráció eredményeit bemutató műsorból. Hát, őszintén meghatódtam. Igaz, az egyetlen aszketikus sovány alkatú szereplő a fiatal cigány pap volt. Furcsa módon ugyanis, a szegénységet napjainkban nem a soványság, hanem a kövérség jellemzi. A szegények ugyanis a szénhidrátban gazdagabb táplálékot fogyasztják. Ezzel egyébként tápot adnak a cukorbetegségnek, ami népbetegség lett, és világméretben gyakori a legszegényebb néprétegekben is. Kutatások rámutattak, hogy nem elsősorban roma-kérdés van hazánkban, hanem *mélyszegénységi kérdés*. Rendkívül fontos lenne az egészséges táplálkozás, amihez tisztos jövedelem kell, a felvilágosítás és legfőképpen: a munka lehetősége. Az, hogy az emberek széles tömegei, akik a rendszerváltást követően kiszorultak a munka világából, oda visszataláljanak. A munka több mint jövedelem-szerzési forrás. Isten arra teremtette az embert, hogy művelje és gondozza a földet. A munka: embert formáló tényező. Döntő fontossága van ebben a tanulásnak, a képzésnek. A jövő társadalma csak képzett emberek foglalkoztatásán alapulhat majd. Tisztelet ezért azoknak az áldozatkész, szeretettel teli pedagógusoknak, akik ezt a szívükön viselik.

Jó lenne kis közösségünkben több fiatalot látni! Sajnos, a modern élet, a média nagy befolyással van rájuk és nem tudják felismerni a hit hatalmas értékeit. Pedig erre egyre nehezebbé váló világunkban - Covid, klímaváltozás, háború - egyre nagyobb szükség lenne. A templom tatarozása szükséges, és most folyik is. Am azt a jövő nemzedékeinek kellene majd megtölteni. Mindnyájunknak gondolkozni kell azon, hogyan hozhatjuk közelebb saját családtagjainkat az Egyházhoz. Bízunk benne, hogy a Lélek ott fúj, ahol akar...

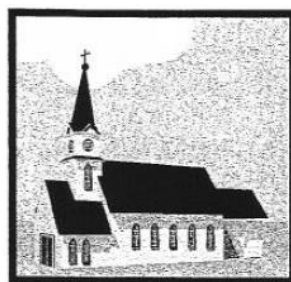
Botos Katalin

ÍGY KEZDŐDÖTT...

Immár húsz esztendeje történt, hogy Szent József templomunk akkori plébánosa munkatársaival megálmodta egy újság indítását az egyházközség tagjai számára. Talán nem is gondolták, hogy ennyi idő elteltével már nemcsak egy emlék lesz, hanem máig aktív kiadvány.

Az elindítók és működtetők közül többen azóta már Isten színe elé járulhattak, és mi csak remélhetjük, hogy a Mennyei Szerkesztőségéből elégedetten figyelik munkájuk folytatását.

A kiadvány célkitűzéseiről – melyek ma is aktuálisak - Nagy Nándor plébános a következőket írta a 2002. októberében megjelent első lapszámban.

Harang-Szó

„Kedves Hívek!

Beköszöntő gyanánt írom ezeket a sorokat.

Nagy Nándor vagyok, a Piroskavárosi Szent József Templom plébánosa.

Új lapunkkal szeretnénk több információt adni a kedves híveknek egyházközségünk életéről.

Tavaly, augusztus elsejei hatállyal helyezett a Püspök Úr Csongrádra, a hívek szolgálatára. Bokros is hozzám tartozik, új szépséges templomával. Szeretném, ha a plébánia nyitott lenne a hívek számára, ha gazdag programok színesítenék a hitéletet. Az elmúlt egy év alatt sikerült több jótékonyági hangversenyt szervezni. Most egy irodalmi, történelmi önképzőkör megalakításán fáradozunk. Fontosnak tartom a hitoktatást, mivel megkeresztelték vagyunk, mert a mai szövevényes életben Isten Szava, Jézus életének példája, tanítása ad eligazítást.

Az iskolai hittan mellett bevezettük az óvodai hittant is. A plébánián minden szombaton ...sakk és asztalitenisz klub működik /jelenleg egy asztallal/, várjuk a gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket.

Fontosnak tartom, hogy a fiatal családok jöjjenek bátran a plébániára, jó lenne, ha minél több esküvő, keresztlő lenne a templomunkban...”

A 2022-es évben megjelenő Harang-Szó kiadásokban az aktualitások mellett felidézzük az elmúlt húsz esztendő jeles eseményeit, visszaemlékezünk kedves személyekre és tetteikre, néhány régebbi írás és fotó közlésével igyekszünk közelebb hozni az elmúlt időket.

Antall Józsefre emlékeztünk

(Megjelent a 2003. decemberi számban)

Néhai miniszterelnökünk halálának tizedik évfordulója alkalmából december 12-én a lelki üdvéért bemutatott esti szentmise után megemlékezést tartottak tisztelői, a kolostor épület előtti területen lévő mellszobránál. Nagy Nándor plébános méltatta a rendszerváltás utáni első kormányfő tevékenységét, útmutatást adva a mai kor emberének is.

„Kedves Keresztény Testvérek! ... csak a keresztény Magyarországnak van jövője! Így szólt egy próféta egy imádságos lelkületű ember, akit népe vezetőjéül rendelt az Isten. Átérezte Isten és népe iránti szeretetét, ez a szeretet vonzotta. Próféta volt, mind a 15 millió magyaré. A

történelem őt igazolta. Oly sokszor tévelyegtünk, megaláztak bennünket, de az Úr ide rendelte, népe élére és bennünket is, hogy együtt dolgozzunk Nemzetünkért! Ő ezt átérezte, ezt a prófétai szerepet, a szeretetben és szolgálatban egyaránt. Nekünk is ez a feladatunk, találjuk meg a helyes utat, így éljünk! Érdemszerző jó cselekedeteinket az Úr számontartja, ha a közösségért, a családért, a Nemzetért alkottunk, és imádságos két kezünket gyakran összetesszük az Ég felé!”

Kedves Szülők, kedves Testvérek!

(Megjelent a 2004. szeptemberi számban)

Amikor benneteket szüleitek tanítottak, az életre készítettek fel titeket. Ez az iskola kötelessége is. De legfőképpen a tantárgyak közül a hittan tanít keresztény, erkölcsös embernek lenni, ugyanis világnézetében nincsen hiány, hanem betölti az ember életét, és segít a személyes kapcsolat létrehozásában Istennel. Ezek: imádság, amelyben a keresztények közössége valósul meg, hit, amelyben az ember egész életét odaadja Istennek, és válaszol az hívásaira. Ezért írássátok be

gyermekeiteket hittanra, hiszen megkeresztelésekor Isten házában erre ígéretet tettek. Gondoljatok arra, hogy a keresztény élet a keresztséggel kezdődik, és ott nem szabad megállni. Társadalmunknak is fontos, hogy legyenek keresztény emberek, akik hiteles értékrendet képviselnek. Ezeket gyermekeiteknek is tanítsátok meg, mivel később már ezt nem lehet pótolni. Többet ér tehát minden hobbynál, szakkörnél a hitbeli képzés. Isten előtt felelősséggel tartozunk másokért. Gyermekeiteknek hittanórán a mennyei Atya szeretetét tanítjuk. Ezért hasznos, ha már kiskorában tudja ezt értékelni és megbecsülni. Utódainak, a felnövekvő generációnak is ezeket az értékeket tudja átadni. Van valami az anyagon túl, ami többet ér, és ez a lélek élete. A földi dolgok elmúlnak, de a mennyei dolgok maradandók. Ti is adjátok meg a lehetőséget gyermekeiteknek erre, hogy életükben fölfedezzék a Teremtő Isten jóságát, az Evangélium tanítását és értékét, hogy krisztusivá váljanak. Várom gyermekeiteket a hittanórán, azzal a lelkesedéssel és buzgósággal, amelyet nektek is kívánok mindennapjaitokban.

Nagy Nándor plébános

Emlékezés és hálaadás

(Megjelent a 2005. decemberi számban)

Felszentelésének 75. évfordulóját ünnepelte június 15-én a Szent József-templom. Ebből az alkalomból egész-napos szentségimádást tartottak a hívek. Az este hat órakor kezdődő ünnepi megemlékezésen szép számmal megjelentek a

hívek és az érdeklődők, a meghívott plébániák papjai. A jubileumi alkalomra saját kiadványt jelentetett meg az Egyházközség, amely feldolgozza a templom és a plébánia korábbi eseményeit, történetét. A szentmise szónoka Gacsári Kiss Sándor szolnoki kanonok volt, aki 1978-1986 között a Piroskavárosban működött plébánosként.

Elődeink emlékére...*(Megjelent a 2007. decemberi számban)*

...A gróf Károlyi Sándor Római Katolikus Elemi Leányiskola felszentelésének 80. évfordulóját ünnepeltük november 25-én...

1906-ban, a szociális lelkű és vallásos főúr, Nagykárolyi gróf Károlyi Sándor és neje Göncruszkai gróf Korniss Klarissze alapítványt tettek, amelyből Csongrádon, egy apácák vezetése alatt álló leányiskolát akartak létrehozni.

Az alapító házaspár kikötötte, hogy az iskola mindenkor római katolikus jellegű és ennek biztosítására állandó felügyelője a váci püspök legyen. E nemes szándék végrehajtása halasztódott, mígnem 1923-ban Szedlacsek István csongrádi apátplébános nagy buzgósággal és rátermettséggel kézbe vette az ügyet. 1927. április első napjaiban megkezdődött az alapok kiásása, majd december 11-én felszentelésre került a zárdaiskola. Az alapítvány célként jelölte meg: csakis művelt, a keresztény erkölcs és hazaszeretet eszméitől áthatott, lelkiismeretes tanítók közreműködésével oldható meg a nevelés. Szedlacsek István apátplébános úr az Isteni Megváltó Leányait hívta Csongrád város leányaihoz. Erre a város és a városrész lakóinak életét döntően befolyásoló eseményre emlékeztünk a novemberi végi ünnepen.

Az ünnepséget megtisztelték jelenlétükkel az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek rendjének budapesti és a vajdasági testvérvárosunk, Óbecse katolikus plébániáinak képviselői is. ... Az ünnepi szentmise után az iskolába vonultunk át, ahol az iskola tanulói közreműködésével a dicső múltat felidéző megemlékezésben volt részünk.

A kolostor-épületben emlékkiállítással mutattuk be az 1927-1948 közötti időszakot, amíg a zárdaiskola működhetett.... Az ünnepi alkalomra megjelent egy - a zárdaiskola történetét feldolgozó – kiadvány, amely átvehető a templomban és a plébánia irodán.

*Révész József***Elhunyt Zsótér Antal kanonok, főesperes***(Megjelent a 2008. novemberi számban)*

Életének 69. évében elhunyt az egykori csongrádi plébános, akit végakarata szerint utolsó lelkipásztori helyén, vagyis városunkban, Csongrádon helyeztek örök nyugalomra. Október 24-én, délelőtt 10 órától a Nagyboldogasszony-templomban elhelyezett ravatalánál mindenki egyénileg leróhatta tiszteletét, majd 11 órakor kezdődött a gyászmise, melyet Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök mutatott be három püspök és közel hatvan pap segédletével.

A szentmise után gyászszertartásra került sor a templomban, melynek végeztével az arra felkért egyházi és világi személyek búcsúztak az elhunytól. A temetési szertartás a városi temetőben folytatódott, ahol több száz tisztelője jelenlétében Főtisztelendő Dr. Kiss-Rigó László egyházmegyei püspöke búcsúztatta Zsótér atyát, akit a Faragó család kriptája előtti díszsír helyben helyeztek örök nyugalomra.

Keresztszentelések*(Megjelent a 2011. júliusi számban)**A Tombác úti kereszt előtt*

Június 23-án délután három útszéli kereszt ünnepélyes megszentelését végezte el Tóth Roland káplán. A csépai hívek kérésére először a csépai

úton, a Csongrád-Szolnok megyehatárnál található újonnan állított keresztnél gyülekeztek a hívek, ahol hasonlóan a másik kettőhöz, imádságok közepette került sor a szertartásra.

A következőkben a Tiszántúli, egykori Mámai-réti iskola közelében állított kereszt szentelésére került sor, majd a csongrádi szőlőhegyen a Tombác úton állított kereszthez vonultak a hívek. Az utóbbi két keresztet a Szent József Plébánia híveinek egy csoportja állította fel, önzetlen munkájukkal és anyagi hozzájárulásukkal nagyban segítették - hogy Isten dicsőségére - a megsemmisülés határán lévő keresztek helyére újak kerültek.

Ferences lelki nap

(Megjelent a 2010. decemberi számban)

December 18-án plébániánk adott otthont a Pádúai Szent Antal Ferences Világi Rend régió közösségi találkozójának. Didák testvér, a rendezvény szervezője bevezetőjében így fogalmazott: Isten prófétákat küld a népe számára, hogy közvetítsék az ő üzenetét a népének. Ha kell fenyít, ha kell „sebet üt rajta, de be is köti”, ha kell vigasztal. Salamon László esperesplébános többek között Izajás próféta, Szent Ferenc, Szent Pál életén és munkásságán keresztül mutatott rá a prófétaság szépségére és nehézségére, felhíva a figyelmet a mai ember ezirányú küldetésére.

Katolikus bál Csongrádon

(Megjelent a 2008. márciusi számban)

A farsangi időszak első szombatján, január 12-én került sor a csongrádi plébániák összetartozását is jól kifejező I. Csongrádi Katolikus Bálra.

A Művelődési Központ - Magyar Király Szálló - dísztermében résztvevő mintegy százötven fő bálozó előtt a helyi Kossuth Lajos Általános Iskola diákjai mutatták be, Andersen: „A kis gyufaárus lány” című mesejátékát. A szép, de szomorú történet

jól rávilágított a napjaink keresztényi segítség és az egymásra való odafigyelés szükségességére. A megnyitó előtt - szintén az iskola diákjai által előadott - palotás táncra került sor, mely méltán vívta ki a jelenlévők elismerését.

A hagyományteremtést is szolgáló rendezvényen a tombola sorsolásából befolyt összeget a résztvevők a Nagyboldogasszony templom világításának korszerűsítésére ajánlották fel, melynek megvalósítása már folyamatban van.

Sajtóapostolok találkozója Szombathelyen

(Megjelent a 2009. októberi számban)

Ebben az esztendőben Szombathelyen tartották meg az egyházközségi lap- és honlap szerkesztők, valamint az egyházmegyei sajtófelelősök országos találkozóját szeptember 25-27. között. A VIII. alkalommal megrendezett tanácskozáson plébániánk honlapjának és a Harang-Szó című lapnak a képviselőjében három fő vett részt. A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) és a Szombathelyi Egyházmegye közös szervezésében megtartott rendezvénynek a Martineum Felnőttképző Akadémia adott otthont... Az évente összehívott találkozó célja, hogy a lapszerkesztők szakmai továbbképzésen vegyenek részt, biztatást és segítséget kapjanak a munkájukhoz...

Főzőversenyen

(Megjelent a 2010. júniusi számban)

Május 2-án plébániánk is képviseltette magát a „Gasztrománia 2010” elnevezésű főzőversenyen, ahol megállapítottuk, hogy az idén sem a győzelem, hanem a részvétel volt a fontos számunkra.

Hogyan készül a Harang-Szó?

(Megjelent a 2009. októberi számban)

A szombathelyi lapszerkesztők találkozásánál Kopcsay Ágnes előadásában megismerhettük a budapesti Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia lapjának, a Budai Kapucinus készítésének műhelytitkait. Örömteli meglepéssel számolok be róla, hogy házuk táján is hasonló gördülékenységgel mennek a dolgok...

A történet szereplői a lap munkatársai, köztük a szerkesztők - A, B, C és D -, akik a szokásos előkészületek, szervezések, váratlan helyzetek, remek ötletek, és az utolsó pillanatokig várt és meg nem kapott írások, feszültségek, viták és éjszakázások után - eddig - mindig elkészítették a saját magunk által megszabott határidőre az újságot. Persze minden szám másképpen készül, és sokban függ attól is, hogy a szerkesztők más irányú elfoglaltságai éppen hogyan alakulnak, aminek kifejtésében A jár az élen, elsősorban a családjában betöltött szerepét hangoztatva. A szerkesztők unalomig ismerik egymás szövegeit, előre tudják, mégis elkövetik ugyanazokat a hibákat. Nézzük hát, mik is a több éve minden alkalommal visszatérő műhelytitkok. Megjelenik a lap legfrissebb száma. Két-három héttel később B gyenge kísérletet tesz rá, hogy a szereplőket rábírja: beszéljenek a következő számról. Kifejti, hogy esetleg hosszabb távú terveket is lehetne készíteni, amiről C elismerően szól, D hangsúlyozza, talán akkor nem mindig az utolsó pillanatban készülne el. Nincs nagy sikere. A és C együtt: „Hagyd már,

most lett kész az előző! Pihenjél egy kicsit, rengeteg időnk van még!” Eltelik két-három hét.

Az előzőhöz kísértetiesen hasonló párbeszéd hangzanak el, de azért már megindul lassan a munka. Témák összegyűjtése, lehetséges szerzők megkeresése, feladatok kiosztása. Az ötletekben A bővelkedik legjobban. Újabb egy hét, ezalatt C megpróbálja teljesíteni a rá kiosztottakat, hogy legalább ő elkészüljön, a vállalt írások nem érkeznek. B: „Akarjuk, hogy legyen újság, vagy sem?” Elmarasztal, de egyben kér is, annyira jó ötleteitek vannak, és ha nekiálltok olyan jókat tudtok írni! A és C - többnyire - igazat adnak neki, és mindent megígérnek, de nem nagyon történik semmi. Utolsó hét. B a feladás határán, nem baj, ha nem lesz újság időben, hát nem lesz, úgysem hiányzik senkinek, a határidőket magunknak szabtuk, - amit C is előszeretettel emleget -, majd lesz később. És megtörténik a csoda. Mindenki elküldi a megígért írását, összeáll a laptükör. D nekiáll a technikai szerkesztésnek. Kibíráhatatlan alaposágával B hozzákezd a kéziratok nyírbálásához, megírja a szerkesztőségi anyagokat. A-nak ugyan még most is vannak új meg új ötletei, telefonon többször közli is B-vel, hogy már számtalan anyaga kész van a fejében - csak rögzíteni kellene. „Tudod, majd, ha már nem kell annyi időt a családomra fordítani, ...nyugdíjas leszek...”, azért ő is elkészül a megígért anyagával. Utolsó két nap. D már nem is meri mondani, „látod, ha hamarabb elkezdtük volna, nem kellene éjszakázni.” Az első változat összeállítását után megváltoztatjuk a cikkek sorrendjét és rájövünk, hogy fontos dolgokat felejtettünk el. Közben, minden fogadkozás ellenére, késhegyig menő viták apróságokon. Jobboldalt legyen a kép vagy baloldalt, nem túl sok a húsz oldal? Most már mindegy, készen van. B intézi a sokszorosítást. Megkönnyebbülés. Kiteszük az újságokat a templomba, megkezdődik a terjesztésük, és meglepő módon hátradölünk. Titokban nagyon tetszik a végeredmény, bár látjuk a hiányosságokat, várjuk a visszajelzéseket, aminek érdekében még *sajtólibákat* is ejtünk. Örülünk a dicsőretnak, igyekszünk megfogadni a tanácsokat, elfogadjuk a kritikát. Jóban vagyunk egymással, vitának köztünk egyelőre nyoma sincs. Eltelik néhány nap. B, bár megfogadta, hogy nem kezdeményez, nem bírja ki, gyenge kísérletet tesz rá, hogy szerkesztőtársait rábírja, beszéljenek a következő számról. Nincs nagy sikere. A és C együtt: „Hagyd már, most lett kész az előző! Pihenjél egy kicsit, rengeteg időnk van még!”

Fekete Imre

KÖSZÖNET A SZOLGÁLATÉRT!

Ma már kevés az olyan önkéntes, mint Szivák Györgyné Ágika, aki házhoz megy az egyházközségi hozzájárulás beszédese érdekében. Ezt a szolgálatát immár 19 éve végzi.

Megbízólevelét még 2003-ban Nagy Nándor atyától kapta. Eszerint a Szent József plébánia megbízásából jogosult az egyházközségi hozzájárulást elismervény ellenében átvenni.

Ennek érdekében Ágika télen-nyáron, házról-házra járva, fáradhatatlanul gyűjti a pénzadományokat, melyekkel nyugta ellenében elszámol a plébánia irodája felé. Amennyit adnak, köszönettel elfogadja. Van, aki részletekben fizet, így hozzá több alkalommal is mennie kell. Van, aki megmondja, hogy sajnos nem tud adni, mert nincs pénze. Sok olyan idős, ágyhoz kötött beteghez is jár, akik korábban templomba járók voltak, de most már csak ilyen módon tudják rendezni a befizetésüket. Ezekre a látogatásokra Harang-Szó újságunkat is viszi magával, ezzel ajándékozza meg az adakozót.

Az egyházközségi hozzájárulással (amit gyakran egyházi adónak is neveznek) a hívő önkéntesen támogatja saját plébániája működését, fenntartását. A háznál történő fizetés mellett a plébánián személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást, de lehetőség van a csekken és átutalással történő fizetésre is.

Mindezen tevékenysége mellett a Jézus Szíve imacsoport vezetését is fontos szívügyének tekinti. A minden hónap első csütörtökén megtartott imaórákra lelkiismeretesen felkészül, amelyeken a közösség tagjai együtt imádkoznak, megemlékezve a beteg társaikról is.

Kedves Ágika, hálásan köszönjük Szent József egyházközségünket segítő áldozatos tevékenységedet! Isten fizesse meg szolgálatodat!

Túriné Nádudvari Mária

MEGEMLÉKEZÉS PAPJAINKRÓL

A Szent József-templom, a kolostor és az iskola történetét Gacsári Kiss Sándor plébános az utókor számára leírta és könyv formájában ki is adta. Mi ilyen feladatra ugyan nem vállalkoztunk, ellenben szeretnénk az itt szolgálatot teljesítő papokról, tevékenységükről összefoglalást írni, hogy hogyan is alakult, fejlődött templomunk és a bokrosi filia.

Nagy Nándor atya 2002. augusztus 1-én érkezett plébániánkra. Ez időben még elődje, Soós Dénes atya engedélyével a kolostor épületében fogatékkaal élő felnőttek részére egy klub működött, amelyet Kovács Franciska vezetett.

Nándor atyában egy agilis papot ismertünk meg, teli tervekkel. Mivel Franciskával napi kapcsolatban voltak, az atya felkérte, hogy hozzanak össze egy újságot. 2002. októberére összeállt az első „Hírlevél”, melyben Nándor atya bemutatkozott és vázolta elképzeléseit, terveit. Lapunk feladataként az egyházközség életének bemutatását tűzte ki célul. Az akkori hitoktató – Nagyné Csikai Gabriella – a hitoktatás fontosságáról szólt. E számban jelent meg egy többoldalas írás Bagi Józseftől.

Nándor atya az iskolai hittan mellett bevezette az óvodai hittant is. A mindennapi mise mellett vasárnap reggel 8 órakor és 9.30-kor is tartott misét. Sport terén kedvence volt az asztalitenisz, abból versenyeket is indított. Ezek után jött egy igen komoly feladat, a templom felújítása, 2002-ben a templomtető szerkezetének javítása, cseréje, bádigos munkák elvégzése. 2003-ban pedig az egész templom fel lett újítva kívülből. Belül újra lett festve. December 21-én az esti szentmise keretében megáldásra került sor.

2004-ben „Szentek szobrai és keresztek” címmel új sorozat jelent meg a lapban. Majd 2005 tavaszán Váry Gellért, csongrádi születésű piarista pap domborműve gránittáblára téve – Lantos Györgyi és Máthé István szobrászművészek alkotása – áprilisi felszenteléssel az irodai bejáró falára lett elhelyezve.

Nándor atya a Püspök úrtól külföldi szolgálatra kérte magát 2005. július 31-ével.

A 2005-ös évben a Szent József plébánia, a bokrosi filia, a Nagyboldogasszony plébánia, a felgyői filia és a belvárosi kistemplom híveit sokkszerűen érte a hír, hogy saját kérésére ugyan, de Zsótér atyát is elhelyezték.

A két plébániára Veréb László plébános és Janes Zoltán segédlelkész atya kerültek. Úgy hiszem, nekik sem lehetett könnyű ennyi

templommal boldogulni, helytállni. Régi mondás: az idő mindent megold.

Veréb atya az egyháztanácsstagokat összehívta ismerkedés és elbeszélgetés gyanánt. Ismertette terveit és kérte a tagok pozitív hozzáállását a munkához. A Harang-Szó lapunkat üdvözölte és a további munkához jó egészséget kívánt. Veréb atya úgy fogalmazott, hogy lehetnek tervei, lehetnek elvárások is, de ezeket meg kell valósítani. Jó lenne először tájékozódni, vajon az egyházközség merre tart, milyen gyöngeségekkel küszködik, milyen belső erőforrásai, talentumai vannak. Az irodavezető maradt Szilágyi Lászlóné.

Az atyákra igen nehéz feladat hárult és itt lép be segítőként az egyháztanács a rábízott feladatokkal. Kértük az atyákat, hogy a 75 évvel ezelőtt felépített egyházat úgy gondozzák, hogy őseink meglepéssel tekintsenek le ránk.

Tanévkezdésre: tudjuk jól, hogy az emberré nevelés elsősorban a szülők feladata. A tanárok segítenek, hogy a gyermekből ember legyen. Ennek érdekében kérjük a felelősséget érző szülőket, hogy hallgassák meg Jézus parancsát: „Menjete, tegyétek tanítványommá a népeket.”

Március 19. Szent József ünnepe

A szobrot Faddy Othmár ferences plébános állíttatta 1950-ben, amely Palkovics Lajos szobrászművész alkotása cserépből. Szent József alakja 170 cm, a gyermek Jézus alakja 60 cm magas.

Sajnos, mire mindenki megnyugodott és ment a munka, jött a munka. Ember tervez – Isten végez, 98 nap után Zoltán atyát elhelyezték Magyarbánhegyesre, az ottani pap elhalálása végett, november 7-ével. Zoltán atya szlogenje: „Mindig gondolj arra, az élet nem azzal mérhető, milyen sokáig lélegzünk, hanem azokkal a pillanatokkal, amelyekről elakad a lélegzetünk.”

Zoltán atyát elhelyezve a püspök úr Kasuba Róbertet helyezte Csongrádra.

„Sokan kérdezték már tőlem, hogy miért akartam pap lenni. Ez nálam nem akarat, hanem kegyelem az, hogy hívott Isten erre a szolgálatra. A csongrádi munkámat azzal a reménnyel kezdem el, hogy gyümölcsözően és szeretetben tudjuk megvalósítani küldetésünket, amely Isten Országára szól, mi mindnyájan: papok és hívek együtt, munkálkodva a szeretet, a béke és a szeretetben rejtőző jó terjedésén.”

Városvéde 2006. április 17. és május 9. között. A tiszai áradat félelmetesen nőtt. Egyre több védekezőre volt szükség. Városunk több pontján homokzsákok töltése folyt. A Karitasz csoport tagja, Tánczosné Marika felajánlotta a lakását, hogy ott készítsék a védekezőknek az ennivalót, forró teát, kávé. Kasuba atya vette át az irányítást, magam pedig autónkkal vettem részt az élelem szétosztásában. Ez a három hét felejthetetlen időszak volt a védekezőknek, adományozóknak egyaránt.

Június 3-án este a Zsilip utca végén egy megemlékezés volt, amelyet Veréb László és Kasuba Róbert atyák, valamint Gilicze András református lelkipásztor celebráltak. Június 10-én hálaadó szentmise keretében emlékeztek meg a Szent Rókus-templomban, hogy ilyen összefogás született városunkban és környékünkön.

Az élet nem áll meg. Plébániánk lassan egy éve oldallagosan működik, ennek ellenére Veréb atya a plébánián levő konyhát és fürdőszobát felújíttatta. Időközben változás is történt, a sekrestyést felmentette és ideiglenesen Németh Róbertet nevezte ki Veréb atya.

Eközben a plébános úr a toronyórát hozatta működőképesé a szentesi órással, Vidovics Ferencel. Sajnos rengeteg probléma van az órával, ott egy beavatkozást kellene végezni.

Veréb atya a bokrosi filiával is foglalkozott. Simmer Sándor fafaragóval egy csodaszép keresztlőkutat készíttetett. A Szent László szobor is az ő keze munkáját dicséri. László atya ezidőben indított egy hatalmas munkát a bokrosi templomban, padokat készíttetett Szűcs László asztalossal.

A 2006 húsvéti szertartást Kasuba atya vezette le, és innentől kezdve több éven keresztül az ő általa írt „Nagyheti szertartások” című kiadványt használták fel a papjaink. Ez formailag egy igen szép szerepszerű szentmisét jelentett.

2006 őszén Veréb atya sekrestyésnek nevezte ki Felföldi Miklósnét.

Felföldi Miklós

A visszaemlékezés második részét lapunk következő számában olvashatják.

SZENT JÓZSEF PÉLDÁJA

Március 20-án ünnepi szentmise keretein belül emlékeztünk meg templomunk védőszentjéről, Szent Józsefről.

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ.

A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. És az Ige testté lett, és közöttünk élt.”

János evangéliumának prológusát titkok veszik körül, arról az Igéről, aki kezdetben Istennél volt, és maga volt az Isten. Ezek a titkok mondanak el mégis a legtöbbet Istenről és emberről. Erről a kezdeti Igéről, keveset tudunk kezdeti működéséről, mégis a Szentírás elárulja, hogy ez az Ige ott lebegett a vizek fölött, és hogy az Atya Igéje által teremtette a világot. Látszólag ez az isteni Ige kezdetben hallgat, mégis általa teremti Isten a világot, majd kimondja az Igét, amikor testet ölt az emberek között.

Keresztény hitünk lényege, hogy hisszük ezeket a mély titkokat, amelyeket különben az ember pusztá értelmével is megértheti, hiszen az ember értelmes lény (homo sapiens). Isten úgy teremtett meg bennünket, hogy megsejtsünk valamit az ő nagyszerű titkairól, terveiről.

Szent József életéről nagyon keveset mond a Szentírás. Maga Szent József pedig semmit nem mond a Szentírásban, csak hallgat, nem beszél, csak figyel és teljesíti Isten akarátát. Egész életét isteni titkok veszik körül, azok alázatos elfogadása, és a sokat mondó mély hallgatás. Nem harcol értelmével a titkok ellen, nem akarja azokat legyőzni, ahogy a világ teszi.

Ő a hit és a titkok elfogadója..., amely hit nem csupán igazságokat foglal magába, hanem az Istenbe vetett feltétel nélküli bizalmat, ráhagyatkozást titkaira és az ő érthetetlen akarátára. Ő az az ember, aki megfelelkezik önmagáról, amikor Isten titokzatos akarátát kell teljesítenie, és mindig kész másokért cselekedni, teljesen önzetlenül.

Szent József az az apa, aki bár nem ad életet a gyermeknek, elfogadja a gyermeket, neveli és

felelősséget vállal érte. Ő befogadja az Igét, az igazi világosságot. Nem szólal meg, de hallgatása által sokat mond, sőt, aktív szereplője az Ige kimondásának.

József a türelem embere. Isten titkai teszik őt türelmessé, hallgataggá és egyben beszédessé, igazi prófétává, még akkor is, ha hallgatása teljes egészében kizárja a prófétai szerepet. Sőt, Szent József a prófétáknál is nagyobb, akikre Isten az igéjének a hirdetését bízta. Voltak az Oszövetségben tiltakozó próféták, nehezen beszélő próféták, jövendölők, jól beszélő próféták, akik sok esetben Isten igéjének elszálló magvait hintették földünkbe.

Isten Szent Józsefre, a Szentírás legnépőbb emberére bízta az igaz, egyetlen és megismételhetetlen Igéjét, Krisztust, a megváltót, a testté lett Szót, aki már kezdetben lebegett a vizek fölött, és aki által a Világ lett.

Ez is Isten csodálatos titka, és egyben ellentmondásosnak tűnő tevékenysége, amelyben, mint annyszer... megmutatja, hogy ő akkor szólal meg, amikor az ember hallgatni tud, amikor az ember meghajlik a titkok előtt, és figyel Isten szavára.

Szükség van ma is ilyen Józsefekre. De ahhoz, hogy ez megvalósuljon, kellenek hozzá imádkozó Máriaék, türelmes Máriaék, családjukért, férjükért aggódó és cselekvő Máriaék.

Ha most feltennénk Szent Józsefnek a kérdést, hogy mit szeretne mondani arra a sok titokra, melyek körülvezték földi életében, talán a következőket válaszolná a költővel:

*„Én nem zúgom össze a világ csodáinak nyíló
bimbóit*

*és nem ölöm meg ésszel a titkokat, melyekkel
utamon találkozom,*

*a virágokban, mások szemében, az ajkakon, vagy a
sírokban.*

Mások fénye talán megfojtja a sötétség mélyén
rejtett, áthatolhatatlan valóság igazi varázsát,

De én, az én fényemmel, gyarapítom a világ
titokzatosságát,

akárcsak a hold, az ő fehér sugaraival nem
csökkenti,

hanem megrázó módon még inkább növeli az
éjszaka titokzatosságát.

Úgy gazdagítom én is a sok félelemmel teli szent
titkok tárházának sötét horizontját,

És mindaz, ami érthetetlen, még nagyobb titokká
változik szemem láttára,

Mivel én szeretek virágokat is, szemeket is, ajkakat
és sírokat is.” (L. Blaga)

Topsi Bálint plébános

KERESZTÚT KERÉKPÁRRAL

Március 19-én, szombaton délelőtt szép számú
kerékpáros gyülekezett a Szent József-templom
előtt, hogy részt vegyen a nagybőjtben 2009 óta
hagyományos kerékpáros keresztúton.

A csoportkép készítése után az első stáció a
templom előtti kereszt volt. A lelki vezetést
Kecskés László hitoktató vállalta magára. Minden
állomásnál más résztvevőt kért fel a stációhoz
tartozó elmélkedés felolvasására.

Az útirány a Györfösi kereszt, majd a gáton a
pontonhíd felé haladva a gát tetején lévő Nepomuki
Szent János szobor és a Kereszt téri kereszt volt.
A Nagyboldogasszony-templom mögötti Fakereszt
után az egykori Temetői kereszt talapzat volt az
ötödik stáció.

A Nagyboldogasszony-templom előtti téren két
szoborcsoport és a köztük lévő Szent István szobor
voltak a következő állomások. Folytatva a
kerékpározást, a Holt Tiszán átívelő bőrhídon
átmenve a Kisréti kereszt jelentette a kilencedik
állomást. Innen visszafordulva, a Holt Tisza
partján, a Sporttelepnél átkerékpározva, a MOL
benzinkútnál lévő vörös kőből készült Keller
keresztnél imádkozott a folytatást vállaló
zarándokcsapat. A tizedik és tizenegyedik állomás
szertartása a temetőben lévő Nagykeresztnél és a

Krisztus szobornál lett megtartva. A Csongrádi
(Keresztény Gőz-) Malom előtti kereszt után a
Szent József-templom előtti keresztnél ért véget
balesetmentesen a közel 10 km-es keresztút.

Révész József

KERESZTÚT KERÉKPÁRRAL - résztvevőként

Régóta tervezem, hogy részt veszek a plébánia által
szervezett kerékpáros keresztúton, bekapcsolódva a
gyerekekkel ebbe a hagyományba. Örömmel töltött
el, hogy idén, a hitoktatók lelkes szervezésének
köszönhetően, közel 50 fő, kicsik-nagyok,
gyerekek és nyugdíjasok egyaránt, jöttek el erre az
eseményre, és aktívan be is kapcsolódtak a
stációknál, felolvasva a kijelölt evangéliumi
részeket.

A lelki feltöltődés mellett a helyi
nevezetességekről is sok érdekes dolgot tudtunk
meg Révész Józseftől, aki régóta kutatja a
helytörténeti érdekességeket, és a jó levegőn
eltöltött idő alatt kellemesen el is fáradtunk.
A kerékpáros keresztút végén a Szent József
templomban együtt adtunk hálát a szép időért, a
balesetmentes útért és a közösségben együtt
eltöltött lelki élményért.

Mindenkinek szívből ajánlom ezt a
programot jövőre is, aki szeretne egy kis testi-lelki
feltöltődésben részesülni. Seresné dr. Terjék Aranka

SOMOGYI ZSOLT: FOHÁSZ

Felnézek az égre minden áldott este,

Keresem az Istent, mert beszédünk lenne.

Nehéz szívvel várok csöndben a soromra,

Tudom odafönn is rengeteg a dolga.

És csak halkan mondom az ég csillagának,

Szólhatna egy jó szót az Úr angyalának,

Hogy a Jó Istennek sűgja oda csendben:

Uram! A világgal valami nincs rendben!

Hallgassa meg imám, más kérésem nincsen,

Segítsen mirajtunk, hiszen Ő az Isten.

Ember az embernek farkasa lett régen,

Gyűlölet vert tanyát sok ember szívében.

Rengeteg a földön a hontalan, árva,

Uram, ez a világ saját sírját ássa!

Túl sok már a fájó, bús könny a szemekben.

Uram! A világgal nincs valami rendben!

Any a gyermekét sorsára hagyja,

Pénzért az ember a lelkét is eladja.

Háborúk zajában ártatlanok halnak.

Jól tudom Uram, Te nem így akartad.

Nagyon nagy a bűnünk, amit meg kell bánnunk,

Bocsásd meg, úgy kérlek, minden gonoszságunk!

Könyörögve száll fel fohászom az égbe:

Uram! A világnak Tenélküled vége!

SZENTSÉGEK, AZ EGYHÁZ, MINT ŐSSZENTSÉG ÉS A KERESZTSÉG

Új cikksorozatunkban a szentségeket mutatjuk be. Az ember életútjának első lépése, amelyet a kereszténység felé tesz, a keresztség szentsége. Ezáltal lesz lehetősége későbbi életében a további szentségekhez járulni.

Feltámadása után Jézus többször megjelent tanítványainak. A mennybemenetel előtt így szólt hozzájuk: „Menjetez tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” Mt.28,18-20 Másik helyen: „Amikor együtt étkezett velük, meghagyta nekik, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várjanak az Atya ígéretére: »Azt hallottátok tőlem, hogy János csak vízzel keresztelt, ti azonban néhány nap múlva Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.«” ApCsel,1,4-5

A Szentlélek kiadásával Jézus saját Lelkét árasztotta az öt szeretőkre. Ezek a férfiak és nők, Jézus egyháza, melyen keresztül Krisztus mindenki számára láthatóvá és jelenvalóvá válik. Az Egyházban Jézus különleges jelenléte árad ki a szentségekben és az Igében. Valamennyi szentségben az egyház ünnepel testének jelenlévő tagjai által. A szentségeket csak olyan mértékben tudjuk megünnepelni, ahogyan az ősszentséget, az Egyházat megünnepeljük. Ha a résztvevők nem ismerik a Szentlelket, nem tudnak egyházként ünnepelni, nem tudják kik is ők. Szemléltető és közreműködői maradnak a szertartásoknak, de nem válnak részeseivé. Fel kell ismernünk hát, hogy Isten országa közöttünk van és Uralkodója Jézus. Ezt a tényt Lukács evangélista 40-szer említi meg. A Szentlélek ereje ma is legyőz minden ártó erőt. Mi pedig Isten gyermekei lettünk Krisztus halála és feltámadása által. „Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében,” Jn 1,12. Ezt a hitet valljuk meg a keresztségben. Életünket Isten fennhatósága alá rendeljük, ellene mondunk a sátnak, és Krisztust követve szeretnénk élni. Mennyei Atyánk a keresztség által isteni életében részesíti az embert. Gyermekevé fogadja, a Szentlélek templomává és a mennyország örökösévé teszi (keresztelési szertartás). A keresztség fontos részeként az egyház imádkozik, hogy a gonosz lélek minden hatalma törjön meg életünk felett. Ezentúl Krisztus

védelmében állunk, ő az erősségünk és várunk. Akár naponta megvallhatjuk Jézus uralmát életünk felett. Gyermeki bizalommal fordulhatunk hozzá és hittel kérhetjük áldását életünk minden területére.

„Egyházunk történetének már a legelején igen bensőséges és ünnepélyes formában tették le a keresztségi fogadalmat azok, akikben megérlelődött a komoly és felelősségteljes elhatározás, hogy ők is vállalkoznak Krisztusnak a felebaráti szeretetről, az ellenség szeretetéről meghirdetett merész és forradalmi eszméinek a mindennapi gyakorlatban való megvalósítására. Életüknek ez a lépése sorsdöntő jelentőségű volt. Ettől kezdve ugyanis nemcsak egyházunk közösségének szeretetében részesültek, de osztoztak velünk a megpróbáltatásokban is. Hiszen keresztény mivoltuk súlyos kötelességekkel járt. Nemegyszer társadalmi pozíciójukat fenyegette, sőt, vértanúságot követelt. Ezért érthető, hogy az őskeresztények gondosan utánanéztek a jelentkező erkölcsi magatartásának, egész jellemének, mielőtt megkeresztelték. A jelöltnek mindenekelőtt élete jó példájával kellett bizonyítania szándékának komolyságát. A próbaidő letelte, valamint hitünk alapismereteinek elsajátítása után maga az egyházköztség döntött, lelkileg elég erős-e, méltó-e a jelölt, a „katechumen” a szentség felvételére. Az üldözések idején még szigorúbbak voltak a feltételek. Hogy ne férközdhessék a keresztények soraiba áruló, csak azok jelentkezését fogadták el, akiknek megbízhatóságáról és őszinte szándékáról a hívek közül valaki kezeskedett. Ebből a gyakorlatból maradt ránk, és létezik ma is a keresztszüllői tisztség. Kereszténynek lenni rangot, megtiszteltetést jelentett. Olyannyira, hogy keresztény elődeink a magán- és társadalmi életben tanúsított magatartásukkal kivívták azok csodálatát is, akik üldözték őket. Azokban az időkben gyakran előfordult, hogy egyszerre egész családok kérték felvételüket az anyaszentegyházba. Az ilyen esetekben a kisgyermeket is megkeresztelték, mivel vallásos nevelésüket a családi környezet biztosította. Később ennek a szokásnak alapján a már keresztény szülők gyermekeit szintén megkeresztelték, nem várva a szertartással a felnőttkorig.” (Hetényi Varga Károly: Beszélgetés a Mesterrel)

Tóthné H. Anikó

KÁNTORUNK BEMUTATKOZÁSA

Szűjártó Barabás kántorunk nagy döntést hozott, amikor családjával külföldre költözött. A templomunkban végzett szolgálatát ezúton is köszönjük, a Jóisten áldása kísérje további életútját.

A feladatát Kormányos Anna vette át, akinek orgonamuzsikája és éneke február óta csendül fel a szentmiséken.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Nagyon nagy örömmel tölt el, hogy eljött ez a pillanat is és a Szent József-templom kántoraként mutatkozhatok be a kedves híveknek. Bizonyára már sokan ismernek, de hátha tudok új információval szolgálni.

Kormányos Anna Amália vagyok. Szentesen születtem 1995. január 5-én. Egy féltestvérem és egy ikertestvérem van.

A csongrádi egyházközségeknek már gyerekkorom óta aktív tagja vagyok. Cserkészettel is foglalkozom, valamint sokáig énekeltem egyházi kórusban, továbbá versenyszerűen is úsztam. A zene mindig is közel állt hozzám, hiszen nyolc évig tanultam zene tagozatos iskolában. Sok hangszert kipróbáltam a tanulmányaim során, de leginkább zongorázni szerettem. Ebből hogy lett orgona? Nos, erre a kérdésre a mai napig nem tudom a választ. Talán isteni sugallatra, de egyre jobban kezdett érdekelni, hogyan is kell a pedálokat használni, mit is tudnak az orgona regiszterei, milyen hangszíneket tudok előcsalogatni.

Általános és középiskolai tanulmányaimat Csongrádon végeztem. Ezután a szegedi egyetemen szereztem tanítói diplomát. Még a tanítóképző alatt kezdtem Budapesten kántorképzőben is tanulni. Az egyetem után Szegeden dolgoztam az egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának munkatársaként, ahol a főbb feladataim közé a programszervezés, az egyházmegye fiataljaival való kapcsolattartás tartozott. Ez idő alatt a Gál Ferenc Egyetemen kezdtem hittanár nevelőtanár mesterszakra tanulni, aminek elvégzése folyamatban van. A Covid-helyzet romlásával a szegedi munkahelyemet el kellett hagynom, ami akkor rosszul esett, de bíztam benne, hogy Isten új útra fog vezetni. Erre nem is kellett sokat várnom.

Jelenleg tanítóként dolgozom Csongrádon, a Széchenyi Iskolában. Harmadikosoknak tanítok irodalmat, nyelvtant, fogalmazást, testnevelést, etikát, ezen kívül minden más osztálynak hittant. Ez olykor kihívást jelent, de ha visszatekintek egy

nehéz napra mindig rájövök, mennyire élvezem a tanítást és mekkora örömmel tölt el, hogy átadhatom a tudásom másoknak.

Korábban kántorként Felgyőn, majd hétfőnként a piroskavárosi templomban, keddenként a Nagyboldogasszony-templomban szolgáltam. Ezen a területen sok tapasztalatom még nincs, de igyekszek minél több éneket megtanulni. Remélem, hogy orgonajátékkal és énekemmel méltóképpen szolgálni fogom Istent és a piroskavárosi egyházközség híveit is!

„Mivel nem tudunk ugyanazon a nyelven kommunikálni, így a zenét használjuk helyette.”

(Kim Jonghyun)

HA A BIBLIA LENNE A MOBILOM

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint ahogyan a mobilunkat?

- ha mindig magunkkal hordanánk;
- ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük;
- ha az igékre úgy néznénk, mint az SMS-ekre;
- ha ajándékként adnánk;
- ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő;
- ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban.

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk vele kommunikálni, aki, ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a téror miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a 100%-os lefedettséget az egész Földön és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható.

Megjelent a 2008. húsvéti számban

AZ IMA EREJE

A szívből jövő ima erejét tapasztaltam meg az embert próbáló betegségemben, az utóbbi időben. Már nagyon hosszú ideje hiszem és tudom, hogy az ima csodákra képes, gyógyító erőt rejt magába. Ha jól használjuk fel ezt az Istentől kapott lehetőséget, magunk és mások hasznára, épülésére lehetünk.

Aki lelkét Istenhez emeli, hatalmas erőket tud megmozgatni, különösen, ha többen egy célért, annak eléréséért teszik ezt. Nincs meg nem hallgatott ima! Aki imádkozik, semmiképpen nem lehet boldogtalan, bármilyen nehézség vagy súlyos betegség idején sem. Tudja azt, hogy soha nincs egyedül, van pártfogója, vigasztalója. Ő az, aki sokkal jobban ismeri, mint ő saját magát. Azt is jobban tudja, mi válik javára lelki fejlődése érdekében. Szűz Mária is mindig imára buzdít üzeneteiben. Szent Fiához, Jézushoz irányít, hogy higgyünk tanításában és az szerint éljünk, parancsolatait betartva.

Az elmúlt időben súlyos betegségben sokáig kórházban feküdtem. Ebben a legyengült állapotomban még a vírus sem kímélt. Annyi erőm mindig volt, hogy imádkozzam magamért és azokért, akikkel egy szobába feküdtem, azokért a betegekért is, akik éppen eszembe jutottak, az orvosokért, az ápolókért és azokért is, akik önhibájukon kívül nem tudnak, vagy nem akarnak imádkozni. Tudomásomra jutott, hogy értem és a gyógyulásomért is nagyon sokan imádkoztak: hívő ismerőseim és a hozzátartozóim, még olyanok is, akiket nem ismertem, ők is erősítettek imáikkal, segítettek a felépülésemben. A családom szerető gondoskodása is erőt adott, hogy mielőbb talpra állhassak. Hála Istennek, ma már egyre jobban érzem magam! Mindig van kiért-miért olyan nyomós szándék, amelyekért imádkoznunk kell.

Jézus is megtanította tanítványait imádkozni, mert kérték rá, hogy tanítsa meg őket (Lk 11, 1-4). Látták Mesterükön, amikor elvonult imádkozni, utána megváltozott, nyugodtabb, higgadtabb lett. Ima közben megbeszélte az Atyával a további teendőit. Ez az evangéliumi ígérés arra tanít, hogy mi is éljünk ezzel a csodálatos lehetőséggel, minden adandó alkalmat ragadjunk meg, ami imára, fohászra indít bennünket.

Ebben a békétlen világban ezzel is Fényt tudunk vinni az emberek szívébe. Az a Fény, ami ima közben kiárad, tisztítja a Földet is, nem marad hatástalan, nyugalmat, békét sugároz. Azzal minden ember tisztában van, hogy az emberi élet véges. Nem mindegy az sem, hogy azokat az

éveket, évtizedeket, melyet Istentől kapott, mivel tölti el, mire használja. Békességben, szeretetben, elfogadásban él. Tud örülni más örömének, együtt érez vele bánatában, megbocsát az ellene vétőnek, segít a bajbajutottakon, jó úton halad.

Deák Istvánné

VIGASZ

Hit nélkül mit ér az élet?

Veled nincs szertefoszlott reményem.

Bárhol megtalálalak, ha kereslek,

Te mindenben benne vagy, mely

körülvesz engem.

A kezed nyújtod, ha kérem,

Benned megtalálom minden reményem!

A feladatot, melyet rám bízál, megköszönöm!

VIGASZOD – lelki békém – örömöm.

Te meghallgatod, ha Hozzád fohászokodom,

Benned soha nem csalatkozom!

Ha utam nehézség keresztezi,

Te vagy, aki segíti azt elgörgetni.

Észrevétlen Segítőm!

Szent Lelked az erőm!

Vezess tovább utadon,

Életem értelmét Benned megtalálom.

Deák Istvánné

2022 LEGYEN A REMÉNY ÉVE!

Január 18-án Csongrádon celebrált szentmisét Böjte Csaba testvér. A Nagyboldogasszony-templomban tartott szertartáson a környékbeli településekről érkezett résztvevők megtöltötték minden padot. A téli hideg ellenére a hívek szíve átmelegedett az atya szavait hallgatva.

Beszédében az imádság fontosságát hangsúlyozta szentek példáján át. Rámutatott arra, hogy Istent bárhol megtalálhatjuk, nem kell őt különböző helyeken keresnünk, csak bátran nyújtsuk ki a kezünk felé. A teremtett világ csodálatára buzdította a híveket.

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, most az 1942. év első félévének, a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseinek válogatásából lesznek részletek.

„...*Január 15.*: ... Reggel 7 órakor meghalt Hanauer Árpád István váci megyéspüspök, egyházmegyénk főpásztora. Pie Jesu Dne, dona ei requiem (Kegyes Jézus Uram, adj neki nyugodalmat!)! Nagy munkásságú főpásztor volt. Egyházmegye megszervezése a forradalom után s a papnevelés reformja nagy érdeme! Főpásztori működése idejére esik újhatvani és csongrádi kolostorunk alapítása. ...

Január 19.: Ma temették a váci püspököt. ...
Január 24.: -32 fokos hideg. Sokat szenved népünk. Iskolák is szénhiány miatt szünetelnek. Nagyrétbe hívtak beteghez, a másik plébánia területére. Kegyetlen út volt a Tiszán keresztül. ...
Március 1.: A helybeli polgári fiúiskola Kapisztrán Szent Jánosról nevezett cserkészcsapata délután ½ 5-kor templomunkban tagavatást tartott. ... Este 7 órakor a Piroskavárosi iskolában vetített képes előadást tartottunk az Úr Jézus életének első szakaszáról. ... Az iskola zsúfolt volt s igen sokan kiszorultak. ...

Március 10.: Elkészült a Fájdalmas oltár alá a vasrácsolat. ...

Március 11.: Az Isteni Megváltó Leányainál P. Gvárdián keresztutat szentelt. ...

Március 15.: Bokros parton szentmise volt sok levante gyónóval. ...

Március 24.: P. Gvárdián hazafelé jövet (Salgótarjánból) Budapesten küldöttséget vezetett Nagyméltóságú Schandl Károly Országos Központi Hitelszövetkezet alelnök vezérigazgatójához, Csongrád volt képviselőjéhez, kérve támogatását a Bokros-parti templom építéséhez. ...

Március 25.: Szent Ferenc III. Rendje kultúrdélutánt rendezett a Piroskavárosi iskolában. ... Fr. Petronius tojás-questára (tojás adományt kérő látogatásra) indult. ...

Március 29.: ... Az idő hidegre fordult, nagyhétfőn este havazás volt. Nagyhét három első napján este 6 órai kezdettel lelkigyakorlatot tartott P. Gvárdián a Hívek igen szép érdeklődése mellett. ...

Április 3.: Nagypénteken zsúfolásig megtelt templomunk. A szertartásokat asszisztenciával végeztük. A szentsír igen szép volt. Háttére violaszínű selyemfüggöny volt. Új tölgyfakereszt emelkedett a szentségi trónus mögül. A keresztet

Donka Jánosné III. Rendi nővér adományozta. ... Ebben az évben használtuk először a szegedi Kolostortól kapott sírban fekvő Krisztus szobrot. *Április 4.*: Délelőtt szép idő volt, délutánra beborult és esett az eső. Így a föltámadást a templomban a főoltár előtt állva tartottuk meg, mert a templomban mozdulni sem lehetett.

Április 8.: Mai napon adtuk át nemeslelkű jótevőnknek, özv. Tekulics Sándorné, Faragó Mária úrasszonynak a konfráteri okmányt aranyozott keretbe foglalva. A jóságos úrnő könnyezve fogadta szerzetesi hálánk kifejezésének jelét. Húsvéthétfőn igen kedves vendégeink voltak kecskeméti testvéreink: P. Bernát gvárdián és P. Zefirin vikárius. ...

Április 19.: Bokros parton lett volna szentmise és búzaszentelés, de az eső miatt és mert nem volt vállalkozó fuvaros, nem tudtunk kimenni.

Április 23.: Borongós időben indult P. Gvárdián és P. József Bokrosra az iskolások gyóntatására a város kocsiján. Összesen 127 gyónás volt. Ebből elsőáldozók Bokrosról: 17, Gyójáról: 10 (Bokros külterülete). Délután szakadó esőben tértek vissza.

Április 25.: Reggel a 7 órai szentmise után napsütésben és nagy sárban indult a körmenet a gyalogúton a Sóhlya Gyula utca (ma Budai Nagy Antal utca) elején levő búzatáblához. Résztvett kb. 260 felnőtt s a négy iskola csaknem teljes létszámmal. P. Vikárius és P. Klárusz a Szent László iskolánál (Bokros egykori külterületi iskolája) gyóntattak 85 lelket, köztük 16 elsőáldozót. ...

Április 26.: Templomunk ünnepi virágdíszben várta az ünneplő (Szent József Oltalma napja, mely nap búcsúja templomunknak) Hívek sokaságát. Délelőtt 10 órakor P. Pongrácz zsúfolt templomban s az ajtón kívül csoportosuló Hívek előtt mondta el szentbeszédét. ...

Április 29.: P. Gvárdián és P. József oda-vissza szakadó esőben indultak az Árpád iskolába (egykori iskola a szőlők között) gyóntatni. Gyóntak: 55 lélek, ebből elsőáldozó: 14. ...

Május 10.: A Széchenyi úti és Kereszt téri iskolák növendékei járultak az első szentáldozáshoz, 86-an. ...

Június 07.: Templomunk Úrnap körmenete délelőtt 10 órai asszisztenciás misével kezdődött s a Hívek nagyszámú részvételével indult meg a Fekete János-Széchenyi-Szent Imre utcákon a templom elé.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben.
Összeállította: Révész József

ÚJBÓL KÉSZÜLÜNK A VÁROSI PASSIÓJÁTÉKRA

Színházias kifejezés lenne, ha azt mondanám, hogy 2019. virágvasárnapján nagy sikert aratott a Nagyboldogasszony-templom 250 éves jubileumára elkészített városi zenés passiójáték, de mégis azt mondhatom, hogy színházi és evangéliumi szempontból is nagyon szépen megállta a helyét.

A covidos évek után Tótsi Bálint plébános atya kérésére idén újból színpadra visszük a csongrádi passiójátékot, hiszen annak idején hagyományteremtő céllal is készült a produkció. Idén, Virágvasárnap is a nagytemplom és a városháza közötti főtér lesz a színdarab helyszíne, amely a hangosítás és a helyszín biztosítása, valamint színházias berendezése révén növeli a rendezőkre, szervezőkre nehezedő kihívást.

Ferentzi Katalin újból vállalta a rendezői feladatot, a Csongrádi Színtársulat tagjai ismét beálltak a legfontosabb szerepekbe, köztük Illés Péter, a Tari László Múzeum igazgatója vállalta magára Jézus szerepét. A csongrádi egyházközségek tagjai közül ismét többen vállalkoztak a részvételre, illetve számos csongrádi lakos, idősebbek, fiatalabbak és hittanosok is csatlakoztak az előadók sorába, sőt Szegvárról is jelentkeztek szereplők. A Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola kisiskolásai játsszák majd a Jézust Virágvasárnapján köszöntő gyermekek ünneplő seregét.

Ahogy az a premieren is történt, idén is, elejétől a végéig, élőzene kíséri a passiójátékot, legtöbbször csak aláfestésként, de helyenként maga a dal szövege meséli el a történetet.

A Nagyboldogasszony Ifjúsági Zenekarunkkal idén is vállaltuk ezt a komoly, de megtisztelő kihívást, hogy szabadtéren biztosítjuk a produkció zenei szolgálatát. Hála Istennek, idén is erre az

alkalomra több zenész is csatlakozott hozzánk, többek között a CSTÁI Galli János Általános Iskola zenetanárai és növendékei. Az énekesek sorát bővíti a CSTÁI Bokrosi Általános Iskola „Cserfes” énekegyüttese, pedagógusok és diákok egyaránt.

A dalokat és aláfestő zenéket 2019-ben Muladi József kántor úr és jómagam válogattuk össze olyan keresztény dalokból, amelyek a komolyzene és a könnyűzene határán mozognak, és méltó módon szolgálják a passió üzenetét. Egy-két hagyományos népi gregorián dalon kívül, ifjúsági énekek, Taizé-i énekek és Sillye Jenő, katolikus zeneszerző, két oratóriuma szolgáltatja a produkció zenei anyagát.

Egy passiójáték mindig több mint egy színdarab, hiszen az evangéliumot hirdetjük vele, azt, hogy Jézus mennyire szeretett minket és az irántunk való irgalom szegezte őt a keresztre. Megajándékozott minket a megváltás kegyelmével, amelyben akár a színdarab mély átélése révén is részesülhetünk. Ezért is érdemes április 10-én, Virágvasárnap délután 3-kor kijönni a nagytemplom előtti térre.

Kecskés László

ELKEZDŐDÖTT A FELÚJÍTÁS

Február 28-án elkezdődött a püspökség pályázatán nyert felújítás templomunkban, illetve a templom és a kolostor épület közötti helyiségeket is sikerült belevenni a munkálatokba. A talajvíz szigetelés és a velejáró salétromosodás megállítására falátfűrészeléssel, szigetelő lemez elhelyezésével elszigetelték a falakat, ahol a fűrészelős technika nem volt lehetséges, ott lyukakat fúrtak, majd vegyi anyagot injektáltak, préseltek a furatokba. Ez a folyékony anyag a falban lévő nedvesség hatására szétterjed, és ezáltal meggátolja a nedvesség további feláramlását a falszerkezetbe. A templombelső átalakult, szinte teljesen takaró fóliába lett borítva a várható fal melletti munkák és a por miatt. Ez idő alatt a hétköznapi misék a kolostor földszinti termében lettek megtartva. A március hatodikai vasárnapi szentmise Sebestyén Krisztina áldozatos takarító munkájának köszönhetően már a templomban volt. Hét munkanap alatt végeztek a szigetelők. Őket követte a festő csapat, akik a templombelső falátfűrészelés utáni lábazati faljavításokat és az oldalhajókat festették újra. Ez a munkafolyamat nem része a felújítási pályázatnak, így a plébánia költségére, a híveink adományából lett fedezve a munkadíj és az anyagköltség. Április elején folytatódik a pályázati munka: kezdődik a templom külső homlokzatának újrafestése.

Ez a munka állványozással kezdődik, majd az erre a munkára szerződött homlokzatfestők széppé varázsolják templomunkat. Az állványzat a tervek szerint három részletben lesz felállítva.

SZENTEK SZOBRAI, KERESZEK

A Keresztény Gőzmalom (Csongrádi Malom) előtti kereszt tábláján a betűk újra vannak festve. Már több mint egy éve lett megrendelve a betűk felújítása és novemberben elkészült. A kőfaragó Fássy Sándor önzetlen munkáját köszönjük!

Ez a kereszt az idei év során lesz felújítva, az Önkormányzat megrendelésére Fássy Sándor kőfaragó megerősítő betonozást fog itt végezni.

Az elmúlt év májusában terepbejárásakor még alig látszott ki a Kónyaszéki kereszt a virágzó orgonabokrokból. A tél folyamán környékbeliek szorgos munkájának köszönhetően teljes egészében láthatóvá vált a kereszt a szomorú elhagyatottságában árválkodó jobb sorsra érdemes egykori iskola előtt.

Révész József

„ISTEN ÚTJAI KIFÜRKÉSZHETETLENK...”

Ha valaki néhány évvel ezelőtt azt mondja nekem, hogy írni fogok a Harang-Szó újságba, sőt, még a szerkesztésében is részt veszek, bizony jót mosolyogtam volna az ötleten. Az ősz folyamán teljesen váratlan, de annál megtisztelőbb felkérésben részesültem: meghívást kaptam, hogy vegyek részt a Harang-Szó szerkesztői munkálataiban. Kedves Olvasók, fogadjanak szeretettel néhány bemutatkozó gondolatot.

Kovács Zoltánné Éva vagyok, Szentesen születtem a Bujdosó család négy lánya közül harmadikként. Hívó családban nevelkedhettünk testvéreimmel, egész kicsi gyermekkorunk óta természetes volt számunkra a templomi szolgálat, szinte a Szent Anna-templom oltára körül nőttünk fel. Ministráltunk, felolvastunk, énekkarban énekeltünk, Anyukám hol templomot takarított, hol virágozott, vagy a plébániát tartotta rendben, Apukám a kertészkedésben, fenyőállításban vett részt. Nagyon szép, örök emlékek a hangszeren játszó testvéreimmel rögtönzött otthoni koncertek, vagy a hajnali szentmisék „gyűjtése”, melyek hat órai kezdetére nem is volt olyan könnyű gyerekként felkelnünk és odaérnünk.

A szoros testvéri kapcsolatok ma is fennállnak annak ellenére, hogy négyen négy különböző városban élünk, a kapcsolatainkat bérmaszülőkként, esküvői tanúkként, keresztszülőkként még szorosabbra fűztük. A „szűk családi összejövetel” mára már közel húsz fős találkozókát jelent.

Középiskolába a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumba jártam, angol tagozatra. A nyelvtanulás és a gyerekek szeretete miatt szereztem diplomát angol nyelvtanári szakon a Miskolci Egyetemen.

Csongrádra házasságkötésem miatt kerültem, 1995 óta élek itt. Férjemmel, Kovács Zoltánnal két lányunkat neveljük. A várva-várt gyermekáldás Anna személyében érkezett meg hozzánk. Az ő állapotára születése után derült fény, és bizony időre volt szükségünk az élethelyzetünk elfogadásához. Ebben nagy segítséget kaptunk Veréb László atyától.

Ahogy Anna cseperedett, úgy gondoltam, hogy talán jobban meg tudom érteni a dolgait, és tudom őt segíteni, ha sérültekről tanulok, így kezdtem el gyógypedagógiával foglalkozni. A gyakorlat azonban azt bizonyította, hogy pont a kislányom által szerzett személyes tapasztalataim segítettek sok esetben a tanulmányaimat.

Nagyon hálás vagyok a férjemnek azért, ahogyan számomra biztosította a hátteret a tanulmányaim elvégzéséhez. Nagyszerű apaként foglalkozott Annával, végezte a fejlesztő feladatokat, így nyugodtan tanulhattam és lediplomázhattam a szegedi Gyógypedagógus-képző Intézetben. Eszter lányunk érkezése a családukba újabb kimondhatatlan boldogságot jelentett számunkra.

Annak ellenére, hogy lassan harminc éve lakom Csongrádon, túl sokat nem lehet velem a város utcáin találkozni, mivel munkám Szenteshez köt. Úgy is mondhatnám, hogy Csongrádon itthon vagyok, Szentesen pedig otthon.

Első és máig egyetlen munkahelyem a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda. Angol szakosként a nyelvoktatásban veszek részt, gyógypedagógusként a különböző tanulási nehézséggel küzdő gyerekek fejlesztését végzem, osztályfőnökként a hozzám kíváncsi tekintetű ötödikesként kerülő gyerekek útját kísérem a középiskolába induló, a világ dolgaival ismerkedni vágyó kamaszok útjának indulásáig. Az osztályfőnöki munkaközösségben segítem a kollégáim munkáját, az iskolai alapítvány munkatársaként pedig a tanulóink támogatásáért, jutalmazásáért próbálok tevékenykedni. A megilletődött, de azért büszke és örömteli mosolyoknál nagyobb visszajelzést nem is kaphatnék a munkámért.

Nagyon fontos számomra, hogy egyházi intézményben dolgozhatom, ahol részt vehetek Isten ígéjének mindennapi közvetítésében, személyes példát mutathatok a gyerekeknek. Hiszem, hogy Jézus szeretetének a továbbadása hétköznapi, apró cselekedetekkel kezdődik. Egy kedves mosoly, bátorító szó, érdeklődő odafordulás nem kerül semmibe, de milyen jól tud esni gyerekeknek, felnőttek egyaránt.

A Szent-József templomba mindössze néhány éve járok, mióta a családommal a Piroskavárosba költöztünk. Pontosan emiatt a viszonylag rövid idő miatt is tartom megtisztelőnek a szerkesztői feladatot, hiszen magam körül évtizedekre visszanyúló, jól működő kapcsolatokat látok, amelyekhez képest én még nagyon újak érzem itt magam.

Arra buzdítom a kedves Olvasókat, hogy írásaikkal vegyenek részt a Harang-Szó további működtetésében. Higgyék el, csak elkezdni nem túl könnyű

Kovács Zoltánné

Hu-mor-zsák

Gyerekek gyónnak Húsvét előtt. Bemegy a gyónatászékbe az első, megvallja bűneit, s ezzel zárja: "bedobtam a vízbe a tökmagot". A plébános nem érti, de nem kérdez rá.

Jön a következő gyerek, az is megvallja, hogy bedobta a vízbe a tökmagot, s ez így megy tovább, míg az utolsó gyerek nem említi ezt a bűnt.

A plébános rákérdez:

- Te nem dobtad vízbe a tökmagot?
- Nem - feleli a gyerek - én vagyok a Tökmag...

*

- Apa, szeretném elkérni az autót.
- Rendben van, fiam, ha levágatod a hajadat, viheted a kocsit.

– De apa, Sámsonnak, Mózesnek és Jézusnak is hosszú haja volt.

– Igen fiam, de ők mindenhol gyalog mentek.

*

A mise kezdete előtt a plébános észreveszi, hogy rossz a mikrofon.

– Baj van a mikrofonnal! - mondja.

A hívek, akik semmit sem hallottak, azt hitték, hogy a misét kezdte el. Így válaszoltak a köszöntésre:

– És a te lelkeddel!

*

– Vajon mennyit pecázhatott Noé, amikor a bárkán volt?

– Nem hiszem, hogy két kukaccal sokra ment.

*

– Hogy hívják a zöld csuhás szerzetest?

– Környezet-barát.

Ráfiné Gáspár Annamária gyűjtése

BÚCSÚ MAGYARNÉ ERZSIKÉTŐL

Február 20-án, 81 éves korában eltávozott közülünk kedves hívő társunk, Magyar Józsefné Kallai Erzsébet. Halálával fájdalmas veszteség érte szerető családja mellett egyházközségünket és vallási közösségeinket is.

Erzsikét mindannyian szerettük és tiszteltük. Életét nyitott, befogadó lélekkel, töretlen Isten-hitben élte. Hosszú éveken keresztül, léte utolsó időszakáig hűségesen és önzetlenül szolgált a Szent József plébánia javára: mosott, vasalt, oltárt díszített, a rászorulókat részére ruhát osztott, tagja volt az imacsoportnak és a korábban működő énekkarnak. Ferences közösségünk alapító tagjaként segítő közreműködésére mindig számíthattunk rendezvényeink lebonyolításában. Boldog volt nagy családja körében, szívesen mesélt róluk, és vele örültünk az újabb és újabb dédunokák érkezésének.

Jól tudjuk az egyház tanítását az örök életéről, ám most erősebb a szomorúság bennünk. Vidámsága, közvetlen, mosolygós lényé végtelenül hiányzik. Csak egyet tehetünk: imádkozunk érte és emlékezünk rá. Kérjük, hogy most már a Mennyből segítsen minket!

Végezetül álljanak itt Kalkuttai Szent Teréz anya biztató szavai: „A halál nem más, mint az élet folytatása, beteljesedése. Ez az élet még nem a vég, aki annak hiszi, az fél a haláltól. Ha meg lehetne győzni az embereket arról, hogy a halál nem más, mint Istenhez való hazatérés, nem lenne többé félelem.”

Nyugodj békében, Erzsike, őrizni fogjuk az együtt töltött évek szép emlékeit!

Ferences Hagymányokért Egyesület tagjai

ANYAKÖNYVI HÍREK**KERESZTELES**

2022. február 5.

Kanalas Olivér

ELHUNYTJAINK

- +Balog Imre
- +Makai József
- +Sági Pál Péterné szül.: Lovas Mária
- +Csernák Istvánné szül.: Mészáros Matild
- +Horváth Borbála Erika
- +Mihály András
- +Maszlag Istvánné szül.: Táborosi Klára
- +Tantucz Mihály
- +Gömöri Csaba János
- +Gulyás Pál
- +Lázár András Antalné szül.: Bodor Julianna
- +Felföldi János
- +Nagy Tibor
- +Sándor Sándor György
- +Túri Zoltán
- +Szepesti József
- +Balog Lajosné szül.: Túri Mária
- +Palásti Ferenc
- +Tóth Jánosné szül.: Szántai-Kis Franciska
- +Bertus Imre
- +Bori Ferencné szül.: Kerekes Ágnes
- +Magyar Józsefné szül.: Kallai Erzsébet Margit
- +Maszlag Józsefné szül.: Bugyi Ilona
- +Mészáros István
- +Csépe Ferenc
- +Dósa Rácz Ferenc
- +Keller Istvánné szül.: Sinkó Erzsébet
- +Kása Pálné szül.: Deák Matild

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom: Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra, Vasárnap: 8.30 óra.

Nagyboldogasszony templom: Kedd, Csütörtök, Péntek, Szombat: 18.00, Vasárnap: 10.00 és 18.00 óra.

Szent Rókus templom: Restaurálás miatt a szentmisék szünetelnek.

Bokros, Szent László templom: Vasárnap: 8.00 óra. **Felgyő, Szent István templom:** Vasárnap: 11.30 óra.

TÓTH ÁGNES

ANYÁK NAPI SZABADNAP

Anyák napján pihenni viszem anyát.

A parkban hintára ültetem.

Nézem, ahogy a szél fújja a haját,
míg előre-hátra lengetem.

Aztán leülünk a szökőkút mellé,
majd előveszem a zsemlémet,
morzsákat szórunk a galambok elé,
és a titkaimról mesélek.

Hajába tűzöm a pitypangvirágot.
a vállára hajtom fejemet,
és elmondom, hogy nincs szebb a világon,
mint a köztünk lévő szeretet.

ÁLDOTT, ÖRÖMTELI HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁUNK KEDVES OLVASÓINKNAK!

ADÓFELAJÁNLÁS

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1 %-ának felajánlásával segítse a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület tevékenységét!

Adószámunk: 19561039-1-06

ADÓFELAJÁNLÁS

Kérjük, hogy támogassa adójának egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház munkáját!

Technikai szám: **0011**

TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!

Szent József Plébánia - Csongrád

OTP Bank: 11735050-20441007

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után a Szent József templomban.

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén, 15.00 órától a Szent József templomban.

Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!

KÉSZEN ÁLLSZ A KALANDRA?

ITT LEHETSZ CSERKÉSZ

553. SZENT IMRE HERCEG CSERKÉSZCSAPAT

E-MAIL: FELBER.DANIEL@CSERKESZ.HU
TELEFON: 06-30/405-7140

CSERKESZ.HU

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsonykor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait december 1-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség 125 Ft/db megtérítésével! Köszönjük!

67. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente 2-4 alkalommal, 350 példányban.

Felelős kiadó: Tóth Ágnes plébános

Szerkesztők: Tóth Ágnes, Tóth Zoltán, Kovács Zoltán

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád